

риации и fuga върху една собствена тема; 4 прелюдии и fugи, Интродукция и пасакалия, 5 хорални фантазии, две сюити, две сонати, 5 леки прелюдии и fugи, и други малки пиеси за органъ; хорове — за смѣсенъ, мъжки и еднороденъ съставъ; много пѣсни за единъ гласъ съ пиано; дуети, народни пѣсни (солови) хорали, мотети, „Химнъ на пѣсенъта“ за мъжки хоръ, „Химнъ на любовъта“ за баритонъ-соло съ оркестъръ; „Монахинитъ“ — за смѣсенъ хоръ и оркестъръ; „Псаломъ 100“ за смѣсенъ хоръ, органъ и оркестъръ (едно отъ най-ценнитъ творения на Р.); единъ „Реквиемъ“ — за алтъ или баритонъ, смѣсенъ хоръ и оркестъръ, както и много по-малки инструментални нѣща — за цигулка, виолончелъ, хармониумъ и органъ, а също и преработки на Бахови творения за органъ, и издание на клавириитъ му композиции и транскрипции отъ Вагнерови опери за 2 пиана на 4 рѣце. Р. е писалъ и една ценна книжка върху модуляцията: „Приноси къмъ учението за модуляцията“.

Регистеръ — (register) 1) се нарича въ органа всѣки пълненъ гласъ, съдържащъ за всѣки единъ тонъ една или повече свирки, който чрезъ регистровия механизъмъ се привежда въ действие или се спира. 2) При човѣшкия гласъ, подъ Р. се разбира тоновия тембъръ или характеръ, който зависи отъ начина, по който действуватъ гласовитъ връзки. Обикновено разграничаватъ два вида Р-ри на човѣшки гласъ: **гръденъ и отъ глава или фалцетъ.**

Регистриране (registration) — се нарича изкуството на избиране регистритъ при изпълнението на една творба за органъ. Това изкуство на органиста съответствува на изкуството на компониста при инструментирането на една своя творба за оркестъръ.

Реглъ дьо л'октавъ, фр. *regle de l'octave* — вижъ Регола дель отава.

Реглъ д'оръ, фр. *regle d'or* — сж наричали, при (старото) литургийно пѣние, забраната да се диша при една нова срѣчка въ срѣдата на думата или между две думи, които сж свързани по смисълъ.

Регола дель отава, ит. *regolla del ottava*, фр. *regle de l'octave* — се е

наричало презъ XVII и XVIII в. умѣнieto да се акомпанира по нецифрованъ басъ, или басо континуо — акордитъ, които принадлежатъ къмъ всѣка една степенъ на октавата.

Редова, или рейдовакъ, чеш. *rejdo-vak* — чешки народенъ танцъ, въ тривремененъ тактъ — въ по бавно темпо отъ валса, танцуванъ особено презъ втората половина на XIX в.

Ре, Жанъ Батистъ — *Rey, Jean Baptiste* — французски диригентъ и компонистъ, род. 18 дек. 1834 въ Лоцерть, умр. 15 юни 1810 въ Парижъ, диригентъ въ разни французски градове, отъ 1776 — такъвъ на „Голѣмата опера“ и на *Concerts spirituels*, отъ 1795 — професоръ въ консерваторията, писалъ нѣколко опери.

Резничекъ, Емилъ Николаусъ фонъ — *Reznicek, Emil Nikolaus von* — значителенъ компонистъ и диригентъ, род. 4 май 1861 въ Виена, ученикъ на Лайпцигската консерва-

Николаусъ фонъ Резничекъ

тория, театраленъ капелмайсторъ въ разни нѣмски градове, преподавателъ въ Шарвенковата консерватория въ Берлинъ, отъ 1920 преподавателъ въ държавната Висша академическа школа тамъ. Творби: